

[Økonomiministeren.]

arbejdet således lægges på de enkelte styrelseres egne bestræbelser, er det af afgørende betydning, at administrationsrådet følger sin kursusvirksomhed og øvrige igangsatte funktion op og holder kontakt med styrelsernes daglige rationaliseringsarbejde. Det kan ske på mange måder. Rådets bistandsvirksomhed må således forøges i det omfang, styrelserne har behov for det, ved planlægning og gennemførelse af deres egne rationaliseringsundersøgelser. Personale fra rådets sekretariat vil som hidtil ofte med fordel kunne inddrages i de konkrete rationaliseringsundersøgelser, og rådet må have løbende oplysninger om rationaliseringens tilrettelæggelse, om rationaliseringens gang og resultaterne i styrelserne. I denne forbindelse vil jeg pege på betydningen af, at rådet kan sikre, at de medarbejdere, der har deltaget i rådets rationaliseringskurser, også virkelig anvendes til rationaliseringsarbejde.

Rådet vil i højere grad end hidtil tage tværgående, vigtige undersøgelser op for forvaltningen i al almindelighed. Det er hensigten at tilrettelægge generelle retningslinjer på kontorteknikkens område for hele statsadministrationen og udsende vejledninger til statsinstitutionerne herom. Foruden generelle retningslinjer, der er tilrettelagt for journalisering og maskinskrivningsarbejde, som jeg tidligere har omtalt, bliver der tale om udsendelse af generelle retningslinjer vedrørende blanketudformning og blanketadministration, mangfoldiggørelse, indkøb samt indkøbsadministration.

Rationalisering er et område, der har interesse for mange kredse. Således ved vi, at statsrevisorerne ofte har beskæftiget sig med rationalisering.

Jeg har med interesse læst statsrevisorernes beretning om de forvaltningsøkonomiske konsekvenser af de i folketingsåret 1965-66 gennemførte love.

Statsrevisorerne finder, at en forvaltningsudgift på ca. 9 pct. af de ved de nye love forårsagede merudgifter forekommer meget lav. Jeg er ikke i stand til at vurdere betydningen af et således beregnet gennemsnitstal, men har bemærket, at forvaltningsudgifterne ved de enkelte love svinger mellem 0 og 100 pct. af merudgifterne. Jeg ville tro, at man fik sikrere grund under fødderne ved en lignende analyse af yder-

ligere folketingsårs lovhøst og ved en analyse af den bestående lovgivning. Det sidste vil imidlertid være en ganske betydelig opgave.

Af det af statsrevisorerne fremlagte materiale drager revisorerne den konklusion, at de forvaltningsøkonomiske konsekvenser af de givne love afhænger af, i hvilket omfang de af lovene følgende administrative foranstaltninger nødvendiggør nye administrative enheder, og at omkostningerne ned sættes i den udstrækning, lovenes gennemførelse kan ske inden for bestående, store administrative enheder.

Der er ingen tvivl om, at statsrevisorerne her har taget fat på et meget centralt spørgsmål. Jeg er som statsrevisorerne af den opfattelse, at det fremlagte materiale næppe giver hele sandheden om den offentlige forvaltning. Statsrevisorerne peger da også på nogle grundlæggende problemer for forvaltningen, som den foretagne undersøgelse ikke kan belyse: I hvilken udstrækning skal den fremtidige forvaltning være centraliseret? I hvilken udstrækning bør der ske en omlægning af uddannelsen af forvaltningens personale? I hvor store enheder bør forvaltningen organiseres? Hvorledes garanteres retssikkerheden i fremtidens effektive og mekaniserede forvaltning?

Jeg er enig i, at en løbende analyse af disse og beslægtede problemer vil kunne være vejledende i arbejdet med de konkrete administrative problemer.

I det hele vil jeg gerne understrege, at den opgave at indrette den offentlige forvaltning og de enkelte institutioner inden for den offentlige forvaltning mest hensigtsmæssigt ikke er en opgave, der kan løses én gang for alle, eller som kan løses på én gang ved en særlig kraftanstrengelse. Det er en væsentlig opgave at økonomisere med arbejdskraften, og der er tale om en stadig indsats for at tilpasse forvaltningsstrukturen og de benyttede arbejdsgange og metoder til den stadig fremadskridende teknik og til de skiftende opgaver, som forvaltningen bør løse.

Det er en indsats, som alle chefer og medarbejdere må være med i. Opgaven må først og fremmest løses i de enkelte styrelser, men der må også ske en central koordinering af arbejdet. Til dette formål har regeringen nedsat administrationsrådet; men vi ved også, at andre centrale instan-